

Kedves olvas³ink, tisztelt párkájn³nyiak!

Thursday, 28 January 2010

Engedjenek meg néhány gondolatot a múlt évről, sikerekről, kudarokról, s terveinkről az előttünk álló esztendőben.

Amint azt ma már sajnos naponta tapasztalhatjuk, térségünket is elérte a válság. Gazdasági értelemben kevés a jó hír. Sem idehaza, sem pedig odaát nem mennek úgy a dolgok, mint mondjuk négy-öt évvel ezelőtt. Csökkentett munkaszakok, leépítések, elbocsátások, meg aztán bezár a gyár. A GYÁR!? Egy olyan városban, ahol ha ketten beszélgettek, s szóba került ki hol dolgozik, válasznak elegendő volt csak annyit mondani, hogy „...hát a gyárban...”.

Együtt élt a várossal, s neve összeforrt vele. A hajdanán hat - hétezeres települést a hatvanas évek végén történő idetelepítése, beüzemelése duzzasztotta tízezressé. Vajon mit hoz a jövő, hogyan tovább? Erre talán csak a felelőtlének tudják a „biztos választ”! Józan ítélőképesség ember ma még nem. Az viszont tény, hogy van közút, használható vasút, folyami kikötő, megfelelő infrastruktúrával ellátott épületek. Mindezek reménykedésre adhatnak okot arra vonatkozóan, hogy talán nem maradnak sokáig gazdátlanul. Városunk múlt évi tervezett beruházásainak sem tett jót a jelen gazdasági helyzet. Az viszont tény, hogy azért néhány dolognak lehet örülni. Szép lett a Duna korzó... Ja, hogy nincsenek fák? A telek tulajdonosa egyelőre nem foglalt állást ez ügyben. Megújult a Comenius utca öreg lakótelepének környéke, de megújult három járdaszakasz is utcáinkon. A többi már a mi dolgunk, igen valamennyiünké, akik itt lakunk és használjuk, hogy vigyázzuk, óvjuk a közpénzeiből épült értékeinket. A forráshiány néha nem szokványos megoldásokra kényszeríti az érintetteket. Ilyen ötletezés eredményeként újulhatott meg a magyar tannyelv alapiskola étterme. Ebben az esetben a kivitelező segített, ezúton is köszönet neki. Egy három éve nehezen elindított elképzelés valósulhat meg idén. Nevezetesen befejeződik az állam, no meg a város által támogatott bérházak építése, s várhatóan ez év közepén átadásra kerülhet a 2x12 lakásegység. Kereken két év után elkezdődhetnek a lakópark körüli munkák a Sobiesky utcában, merthogy az út, a közvilágítás, a hálózatok készen állnak, a kert telekrész már a beruházó cégé, s ma kizárólag rajtuk múlik, mikor kezdődhet el az építkezés. Kudarcból persze talán több is van. Két seb is tátong a város testén. A postával szembeni, valamint az öböl helyén. Mindkettő további sorsa a tulajdonosaik kezében van. A régi hulladéktároló rekultivációjára néhány „problémás telek” miatt, európai forrásból esélytelenek vagyunk. Két intézmény, a szlovák alapiskola, valamint a Bartók utcai óvoda épületeinek teljes felújítására, ill. szigetelésére benyújtott pályázat másodszori nekifutásra sem került a sikeresek közé. Az indoklás homályos, mondvacsinált. Merthogy a tervezet úgymond nem járul hozzá az oktatás, a tanulás minőségének javításához. Ki érti ezt? Így azután ami nem sikerülhetett a régiófejlesztési minisztérium döntése nyomán, annak egy bizonyos részét megteszi a város saját erőből. Egyhangú testületi IGEN nyomán, a jövő évi beruházások 60%-70%-át, azaz megközelítőleg 170 ezer eurót a szlovák alapiskola tetőszerkezetének a rekonstrukciójára költ az önkormányzat, merthogy már a gyerekek meg az ott dolgozók nyakába folyik az esővíz. Persze lehet valahol, valakik úgy gondolják, idelelni nem esik eső, vagy talán vízállóbbak vagyunk az átlagnál, hiszen itt majdnem mindenki tud úszni, még ha van is hidunk. No, de félre a tréfát! A testület ezévi utolsó ülésén a hivatal javaslatához képest még további négy beruházási tervezetet hagyott jóvá annak függvényében, milyen kondíciókkal zárja majd pénzügyi évét a város. Tehát, amennyiben lesznek források, úgy azok teljesen, vagy részlegesen megvalósulhatnak. Tudom lerágott csont a Párkányban óév decemberében osztogatott lejárt szavatosságú ajándék cukorka témája. Mégis újra kíváncsún tartom megemlíteni, éspedig kudarcaink között. Hát igen, ezen az oldalon is emberek, igen emberek, élnek dolgoznak, hibákkal, s persze a tévedések lehetőségeivel. Való igaz, hogy figyelmetlenségből, a készülődés hevében megtörtént. Másnap, a legnagyobb példányszámban megjelenő szlovákiai magyar nyelvű napilapunk, - mint Nyújorktájmsz a társzdehíreket - címlapon hozta a párkányi cukorka esetét a Mikulással, tudni illik, hogy bizony az édességek között lejárt szavatosságú cukorka is került kiosztásra a gyermekek között. A szülők jogos felháborodására. Elárulom, nem így szerettünk volna a címlapra kerülni! Igen, az örömből így sajnos örömet vegyült, s a szervezőknek le kellett nyelni azt a bizonyos békát, bármennyi lelkesedés, szervezés körüli munka meg ugye vasárnapi szabadidő volt a projekt mögött. Hát így jártunk! A sajtó teszi a dolgát, s ez szerintem rendben is van így. Megsértés pedig nem volna szabad.

A történetekért itt és most szeretnék ismételt elnézést kérni a szervezők nevében a gyermekektől, és persze szüleiktől. Szerencsére nem történt senkinek semmi baja.

Tisztelt Párkányiak,

Engedjék meg, hogy átlépve az óév küszöbét ezúton, a városi lap hasábjairól köszöntsem önöket, és kívánjak eredményes, békés, sikerekben gazdag, boldog új esztendőt valamennyiüknek.

Szép Rudolf, alpolgármester